

ILLVSTRATIONES
RELIGIO-
NIS MONASTICAE
in tres libros distributæ.

*Ex S. Scripturis, & ab antiquissimis qui-
busque Patribus probata, omnibus
non modò huic professioni deuotis,
sed cæteris etiam Christianis
apprimè utiles.*

Authore V.P.F. Petro à S. Audomaro, aliàs de
VValloncappelle, Religioso instituti
Beati Benedicti, ex Monasterio
Sancti VVinnoci.

COLONIAE,
Apud Maternum Cholinum.
M. D. LXXIII.

Coll. Soc. BSV Salm. ex dono Rev. P. B. B. B.

REVERENDISSIMO
IN CHRISTO PATRI, AC
DOMINO, D. FRANCISCO A SAN-
cto Audomaro, aliàs de Valloncap-
pelle, Episcopo, Namur-
censi S. P.

*E eadem, Reueren-
dissime Domine, o-
pusculo presentium
ys qua in Institutio-
nibus monasticis ab-
hinc plus minus de-
cemio edidi, tracta-
ri videantur, praemonendum putavi, longè
diuersos esse utriusque scopos, alioq; me
haec scriptitando intendisse. Institutioni-
bus studuimus omnes monastica candida-
tos, qui vitam iuxta sacrosancti Concilij
Tridentini decreta, ac suae vocationis pro-
fessionem instituere debeant, docere: tum
rectum, qua ad scopum sibi propria profes-
sione statutum pertingant, seu iam quidē
illam, atque facilem monstrarem, er-
rantes vero à demoniorum praecipitijs om-
nino horrendis ac mortiferis reuocare. Ve-*

PROLOGVS.

SANNAS, odia calumnias, per-
secutiones à dissimilibus nul-
lo non tempore pios pertu-
lisse contestatur Sapiens. Am-
bulans (inquit) recto itinere, *Prover. 14.*
& timens Deum despicitur ab eo, qui infami graditur via: Concinit illud Apostolicum. Omnes, qui pie volunt viuere in Christo IESV, persecutionem patientur. *2. Tim. 3.*
Num id ipsum proclamant innumera sanctorum exempla? Quis obsecro eorum ab impijs non est malè mulctatus, ac dente obtrektorum non acceptus acuto? Quis lingua eorum virulenta attentatū se non sensit calumniarūque, atque probra ab ijs falsò non pertulit plurima? Nōne à Putipharis *Genes. 39.*
uxore innocens, atque pudicus Ioseph mendaciter de impudicitia est accusatus, ac damnatus? Num Moyse, atq; Aaroni, tanquam *Num. 16.*
ambitiosis, primatumq; vsurpantibus iniustissimè detraxerunt. Chore, Dathan, & Abiron? Id horum prodigiosa indicat inter-
trecio. Et maledicus Doech, impiè ni- *1. Reg. 22.*
mis apud Saulem Dei sacerdotes velut inimicos regis, atque aduersus regiam maiestatem cum Dauide conspirantes, detulit.
Longum esset per singulos veteris nouiq; testa-

28
ILLVSTRA-
TIONVM MONASTI-
CARVM.

Caput I.

Antiquissimam esse monasticas professionem.

Sicut qui gloriam sæculi aucupantur, eam à familiæ ac nobilitatis antiquitate venari solent, sic & mihi, cui propositum est monasticen, hodie ob nonnullorum profitentium peruersitatem, ac tenebras plusquàm cymmerias obscurâ, ob idquæ multis odiosam, illustrare atque ab insipientium odijs ac detractionibus vindicare, consultum esse duxi, vt ab ipsius originis veneranda antiquitate, de qua in libris institutionum monasticarum dicta sūt multa, exordium sumam. Quin spero bonam instituti nostri partem absolutam iri, vbi eam veris ac manifestis asseruerimus argumentis. Siquidem nemo tam perfrixtæ frontis, seu potius mentis est peruersæ, qui credens antiquissimam esse monachorum professionem audeat illi eiusque constitutionibus (de quibus Deo nostris coeptis fauente sigillatim dicemus) detrudere, aut etiam
de